

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 02/07/2020

Αριθμός Απόφασης: 1411

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), όπως τροποποιήθηκε με την Α 1122/2020 Απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2088/31-05-2020)

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 28/01/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του με ΑΦΜ, με έδρα, κατά της υπ'αριθμ./23-12-2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, οικονομικού έτους 2014 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ./23-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, οικονομικού έτους 2014, της οποίας ζητείται η ακύρωση καθώς και την από 23/12/2019 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος της ελέγκτριας της Δ.Ο.Υ. Χανίων.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος Υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 28/01/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./23-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, οικονομικού έτους 2014, προσδιορίστηκε στον προσφεύγοντα διαφορά φόρου εισοδήματος ποσού 243.976,90 €, πλέον προστίμου του άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ. ποσού 121.988,45 €, πλέον τόκων του άρθ.53 του ΚΦΔ ποσού 128.234,26 € πλέον διαφορά στην ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 27.447,90 €, ήτοι συνολικό ποσό καταλογισμού ύψους **521.647,51 €**.

Η ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη εδράζεται επί της από 23/12/2019 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, της ελέγκτριας της Δ.Ο.Υ. Χανίων, η οποία αφορά έλεγχο που διενεργήθηκε κατόπιν της υπ' αριθμ./27-05-2019 εντολής μερικού φορολογικού ελέγχου, των ετών 2013 & 2014, για την εξακρίβωση της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 48 παρ.3 του Ν.2238/1994 Κ.Φ.Ε. και του άρθρου 21 παρ. 4 του Ν.4172/2013, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 27 Ν.4174/2013, κατόπιν επεξεργασίας του Ειδικού Λογισμικού Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας (Ε.Λ.Α.Ε.Π.Π) το οποίο περιλαμβάνει τις κινήσεις των τραπεζικών συναλλαγών του προσφεύγοντος από την 01/01/2013 έως 31/12/2014, τις οποίες επεξεργάστηκε ο έλεγχος προκειμένου να αντληθούν στοιχεία για τους τραπεζικούς του λογαριασμούς για τις ελεγχόμενες χρήσεις.

Στα πλαίσια του ελέγχου, στις 24/07/2019 κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα η υπ' αριθμ./24-7-2019 πρόσκληση - κλήση παροχής διευκρινίσεων, σύμφωνα με την οποία, ο προσφεύγων κλήθηκε εντός είκοσι (20) ημερών να παράσχει διευκρινήσεις και επεξηγήσεις επί των τραπεζικών του συναλλαγών. Σε απάντηση της ανωτέρω πρόσκλησης ο προσφεύγων κατέθεσε σταδιακά τα υπ' αριθμ. πρωτ./02-09-2019,/16-9-2019,/19-09-2019,/26-9-2019,/30-9-2019,/1-10-2019,/30-9-2019, υπομνήματα εξηγήσεων με επισυναπτόμενα δικαιολογητικά. Στη

συνέχεια, ο έλεγχος έχοντας λάβει υπόψη τα προαναφερόμενα υπομνήματα και τα προσκομισθέντα δικαιολογητικά εξέδωσε και κοινοποίησε στον προσφεύγοντα το υπ' αριθμ./2019 Σημείωμα Διαπιστώσεων επί του οποίου ο προσφεύγων κατέθεσε τα υπ' αριθμ.πρωτ./4-12-2019,/20-12-2019 και/23-12-2019 υπομνήματα με επιπλέον προσκομισθέντα δικαιολογητικά, τα οποία αν και εξετάστηκαν, δεν ανέτρεψαν το αποτέλεσμα του ελέγχου και κατά συνέπεια ο έλεγχος στις 23-12-2019 προχώρησε στην έκδοση της οριστικής πράξης.

Ο έλεγχος καταλόγισε στον προσφεύγοντα το ποσό των 749.930,00 ευρώ ως εισόδημα της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994, το οποίο προέρχεται από έξι πιστώσεις στον τραπεζικό του λογαριασμό στην, οι οποίες αφορούν εμβάσματα από τηρούμενους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος, στην και στο και συγκεκριμένα:

Οι πιστώσεις που εμφανίζονται στις ημερομηνίες 11/6/2013 ποσού 89.930,00 ευρώ, 13/06/2013 ποσού 90.000,00 ευρώ και 31/12/2013 ποσού 80.000,00 ευρώ προέρχονται από έμβασμα-transfer κεφαλαίου από τηρούμενο ατομικό τραπεζικό λογαριασμό στο

Οι δύο (2) πιστώσεις που εμφανίζονται στην ημερομηνία 25/6/2013 ποσού 150.000 ευρώ έκαστη (δύο εγγραφές πιστώσεων/πρωτογενών καταθέσεων άρα συνολικά 300.000 ευρώ) και στις 18/10/2013 ποσό 190.000 ευρώ προέρχονται από έμβασμα-Transfer κεφαλαίου από τηρούμενο ατομικό τραπεζικό λογαριασμό στην

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1 Εσφαλμένος και παράνομος χαρακτηρισμός ποσών ως μη φορολογηθείσα προσαύξηση περιουσίας

«Η προσαύξηση περιουσίας ποσού Ευρώ 749.930 κατά τις φορολογικές αρχές προέρχεται από τα ακόλουθα εμβάσματα στον τραπεζικό λογαριασμό μου/026-026: α) 89.930 Ευρώ, 11.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στο, β) 90.000 Ευρώ, 13.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στο, γ) 150.000 Ευρώ, 25.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στην, δ) 150.000 Ευρώ, 25.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στην, ε) 190.000 Ευρώ, 18.10.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στην, στ) 80.000 Ευρώ, 31.12.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στο

Όπως εξηγήθηκε λεπτομερώς στο/20.12.2019 υπόμνημά μου τα ποσά ανωτέρω (α), (β), (γ), (δ) και (στ) συμπεριλαμβανομένων τραπεζικών εξόδων αποτελούν επιστροφή δανείου που σύναψα 17.12.2012 με την εταιρεία (κατατέθηκε στη ΔΟΥ με το υπόμνημα

...../4.12.2019 και επανακατατέθηκε με το υπόμνημα/20.12.2019, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 3**), το δε ποσό υπό (ε) ανωτέρω αποτελεί διάθεση σε εμένα του δανεισθέντος κεφαλαίου με βάση την από 14.10.2013 σύμβαση δανείου με την εταιρεία (κατατέθηκε στη ΔΟΥ με το υπόμνημα/20.12.2019 αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 4**).

Τα χρήματα που καταλογίζει εσφαλμένα ως προσαύξηση περιουσίας η ΔΟΥ Χανίων δεν αποτελούν πρωτογενή κατάθεση αλλά μεταφορά από τραπεζικό λογαριασμό μου.

ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015, ΠΟΛ 1175/2017, ΣτΕ 1225/2017, 884/2016, 435/2017

Με βάση τις ανωτέρω οδηγίες της ΑΑΔΕ η ΔΟΥ Χανίων όφειλε να λάβει υπόψη της ότι εξήγησα με το από 20.12.2019 υπόμνημά μου ότι το 2011 απέκτησα μέσω της τράπεζας μερίδια στο αμοιβαίο κεφάλαιο (500.000 Ευρώ 18.7.2011 συνημμένο 7 του υπομνήματος 20.12.2019 και 300.000 Ευρώ 21.7.2011 συνημμένο 8 του αυτού υπομνήματος, αντίγραφα των οποίων επισυνάπτονται ως **ΣΧΕΤ. 5**). Η διαχείριση μεταφέρθηκε το 2012 στη (βεβαίωση 3 του από 20.12.2019 υπομνήματος αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 6**), επιβεβαιώθηκε ότι ο νέος λογαριασμός ανήκε σε εμένα (Συνημμένο 9 του από 20.12.2019 υπομνήματός μου αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 7**) και στις 19.12.2019 παραδόθηκε στην επενδυτικό κεφάλαιο ίσο με το ποσό δανείου σε εκτέλεση της από 17.12.2019 σύμβασης δανείου (Συνημμένο 10 του υπομνήματός μου αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 8**). Το δάνειο αυτό επιστρέφεται το 2013 στο εξωτερικό και με τα εμβάσματα (α, β, γ, δ, στ) που προαναφέρθηκαν από το λογαριασμό μου στη επιστρέφουν στο λογαριασμό μου στην Ελλάδα (**ΣΧΕΤ. 9** ως αντίγραφο δεδομένου ότι τα πρωτότυπα κατατέθηκαν με το υπόμνημά μου ως συνημμένο 11). Η σειρά των ανωτέρω συναλλαγών αποτυπώνεται και στον πίνακα που ετοίμασα προς διευκόλυνσή σας (**ΣΧΕΤ.9^Α**). Συνεπώς με βάση την ΠΟΛ 1175/2017 η πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό θεωρείται δικαιολογημένη, δεν αποτελεί προσαύξηση περιουσίας και η φορολογική αρχή θα είχε δικαίωμα να εξετάσει την υπαγωγή σε φόρο ή τη νόμιμη απαλλαγή των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις (δηλαδή την αγορά των προϊόντων το 2011 μέσω και τη συνέχιση τήρησης του επενδυτικού λογαριασμού το 2012 στην) εφόσον δεν είχε παραγραφεί η χρήση 2011 (οικονομικό 2012) και η χρήση 2012 (οικονομικό 2013).

Με το ίδιο σκεπτικό η ανωτέρω πίστωση (ε) αποτελεί μεταφορά μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών σε εκτέλεση του δανείου που έλαβα από την εταιρεία είναι επιτρεπτή σύμφωνα με τις προαναφερθείσες εγκυκλίους και δεν προέρχεται από δικά μου εισοδήματα ώστε να ανατρέξει σε αυτά και στον αρχικό χρόνο απόκτησής τους η φορολογική αρχή (οι σχετικές κινήσεις για το δάνειο έχουν αποδειχθεί με τα παραστατικά που κατατέθηκαν στη ΔΟΥ όπως αναφέρεται στις σελίδες 34 και 35 της έκθεσης ελέγχου).»

2. Πλημμελής αιτιολογία οριστικής πράξης προσδιορισμού

«Στην περίπτωση μου στο Σημείωμα Διαπιστώσεων που μου επιδόθηκε 9.12.2019 η ΔΟΥ Χανίων ανέφερε μια σειρά από ελλείψεις στα έγγραφα για την απόδειξη των δανείων και στην ταυτοποίηση τραπεζικών λογαριασμών με βάση τις οποίες αιτιολογούσε την μη αποδοχή των επιχειρημάτων μου σχετικά με τη δικαιολόγηση των ποσών με βάση τις δανειακές συμβάσεις. Όμως με το/20.12.2019 υπόμνημα και το συμπληρωματικό/23.12.2019 συμπληρώθηκαν οι ελλείψεις, κατατέθηκαν επιπρόσθετα έγγραφα για την ταυτοποίηση των λογαριασμών και απαντήθηκαν ένα προς ένα τα ερωτήματα-ζητήματα που είχε θέσει στο Σημείωμα/2019 η ΔΟΥ και αποτέλεσαν την αιτιολόγηση του Σημειώματος και της απόρριψης των ισχυρισμών μου.

Δεδομένου ότι σύμφωνα με την κρατούσα νομολογία αναιτιολόγητη παρίσταται και η πράξη στην οποία παρατίθενται ορισμένα στοιχεία του πραγματικού χωρίς όμως αυτά να συνδέονται με αξιολογήσεις και νομικά πλημμελής είναι επίσης η πράξη όταν η αιτιολογία της δεν στηρίζεται επαρκώς στα πορίσματα ελέγχου στην περίπτωση μου η πράξη οριστικού προσδιορισμού φόρου δεν είναι αιτιολογημένη, διότι στην από 23.12.2019 Έκθεση Ελέγχου η ΔΟΥ Χανίων δεν αιτιολογεί γιατί απορρίπτει τα αποδεικτικά στοιχεία και τα επιχειρήματα που κατατέθηκαν με τα από 20 και 23 Δεκεμβρίου υπομνήματά μου.

Συγκεκριμένα στην με ημερομηνία 23.12.2019 έκθεση ελέγχου για την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου εισοδήματος αντί να αξιολογήσει τα στοιχεία που καταθέσαμε και με βάση αυτή την αξιολόγηση να αιτιολογήσει την τελική της απόφαση, η ΔΟΥ Χανίων παραβιάζοντας: α) την αρχή του κράτους δικαίου του άρθρου 25 του Συντάγματός μας, β) το άρθρο 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, γ) το άρθρο 41 παρ. 1 περ. γ' του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δ) το άρθρο 296 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής, αναφέρει για την απόρριψη των ισχυρισμών μας ότι: «Οι λόγοι απόρριψης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου αναφέρονται στο υπ' αριθμ. 119/2019 Σημείωμα Διαπιστώσεων που κοινοποιήθηκε στο φορολογούμενο στις 9.12.2019 σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Τα δε έγγραφα και δικαιολογητικά που προσκομίσθηκαν από τον ελεγχόμενο κατόπιν του ανωτέρω Σημειώματος Διαπιστώσεων με το υπ' αριθμ. Πρωτ./20.12.2019 υπόμνημά του, εξετάστηκαν αλλά δεν ανατρέπουν το αποτέλεσμα του ελέγχου και κατά συνέπεια ο έλεγχος προχωράει στην έκδοση των οριστικών αποτελεσμάτων». Προκύπτει σαφώς ότι η ΔΟΥ δεν απορρίπτει με αιτιολογία καθέναν από τους ισχυρισμούς μου για τα αποδεικτικά στοιχεία και συμπληρωματικά έγγραφα που τέθηκαν υπόψη της για πρώτη φορά κατόπιν των δικών της συγκεκριμένων ισχυρισμών περί ελλείψεων εγγράφων και ταυτοποιητικών στοιχείων των τραπεζικών λογαριασμών όπως διατυπώθηκαν στο/2019 Σημείωμα Διαπιστώσεων της. Συνεπώς η πράξη δεν έχει την επαρκή αιτιολογία που απαιτεί η νομοθεσία μας.»

Επειδή, στην παρ.3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994 (Όπως το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 48 προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 15 του Ν.3888/2010 (ΦΕΚ Α΄ 175/30-9-2010) και σύμφωνα με το άρθρο 20 του ιδίου νόμου ισχύει από 30/9/2010 και μετά) ορίζεται:

«Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α΄ έως Ζ΄ της παρ. 2 του άρθρου 4.

Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.».

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013:

«4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, στο άρθρο 39 του Ν. 4174/2013 ορίζονται τα εξής:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, σύμφωνα με την εγκύκλιο του Υπ. Οικ. ΠΟΛ 1095/2011, ορίζεται μεταξύ των άλλων ότι: «...

3) Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα...».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1175/2017 με θέμα: «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας» στην οποία αναφέρεται ότι:« 1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού

ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

Σε περίπτωση που δεν προσκομίζονται στοιχεία για επένδυση ή κίνηση λογαριασμού ημεδαπής ή αλλοδαπής, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης των σχετικών δικαιολογητικών (για παράδειγμα, διότι έχει παρέλθει ο χρόνος που η τράπεζα ή άλλο ίδρυμα έχει υποχρέωση διαφύλαξης των σχετικών αρχείων), γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του ελεγχόμενου, εκτός αν η φορολογική αρχή αιτιολογημένα απορρίψει αυτούς στη βάση άλλων στοιχείων που διαθέτει.

Σε κάθε περίπτωση, εάν διαπιστωθεί ότι η απόκτηση της επένδυσης έλαβε χώρα σε χρόνο εκτός των φορολογικών ετών που περιλαμβάνονται στην εντολή ελέγχου, ή το εισερχόμενο έμβασμα αλλοδαπής προέρχεται από καταθέσεις / πραγματικά εισοδήματα προγενέστερων ετών της ελεγχόμενης περιόδου, οι εν λόγω πιστώσεις θεωρούνται δικαιολογημένες για το ελεγχόμενο διάστημα και δεν θεμελιώνεται, εξ αυτού του λόγου, επέκταση του φορολογικού ελέγχου στα προγενέστερα αυτά έτη, εκτός εάν και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την διακρίβωση της υπαγωγής σε φόρο ή νόμιμης απαλλαγής από αυτόν των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής».

Επειδή, στο με Αρ.Πρωτ. **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015** έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων της Γ.Γ.Δ.Ε. με θέμα « Διευκρινήσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας.» αναφέρεται:

«Απαντώντας σε προφορικά και γραπτά ερωτήματα περί της ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα :

Β΄ Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά.

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου , φόρος γονικής παροχής , φόρος δωρεάς κ.λπ.).

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/94 .».

Επειδή στο άρθρο 64 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται:

«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή επίσης στο άρθρο 65 του Κ.Φ.Δ ορίζεται:

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή όπως έχει κριθεί από το **ΣτΕ 884/2016 τμ. Β' επταμελές**, επί προδικαστικών αιτημάτων:

«**Α.** Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των **μεγάλων ποσών** που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 § 1 περ. α' του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρθρου 14 § 1 του ν. 4174/2013, ... οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, ...

Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

Γ. Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται,

κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου...».

Επειδή, στην υπό κρίση υπόθεση από τον έλεγχο που διενεργήθηκε στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος από τη Δ.Ο.Υ. Χανίων, καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα το ποσό των 749.930,00 ευρώ ως εισόδημα της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994, το οποίο προέρχεται από έξι πιστώσεις στον τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος στην Τράπεζα, οι οποίες αφορούν εμβάσματα από τηρούμενους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος, στην και στο

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα το ως άνω ποσό χαρακτηρίστηκε από τον έλεγχο ως μη φορολογηθείσα προσαύξηση περιουσίας, καθότι προέρχεται από τα ακόλουθα εμβάσματα στον τραπεζικό του λογαριασμό στην/.....ως εξής: α) 89.930 Ευρώ, 11.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στο, β) 90.000 Ευρώ, 13.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στο, γ) 150.000 Ευρώ, 25.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στην, δ) 150.000 Ευρώ, 25.6.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στην, ε) 190.000 Ευρώ, 18.10.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στην, στ) 80.000 Ευρώ, 31.12.2013 από τραπεζικό λογαριασμό στο Όπως εξηγήθηκε λεπτομερώς στο/20.12.2019 υπόμνημά του τα ποσά ανωτέρω (α), (β), (γ), (δ) και (στ) συμπεριλαμβανομένων τραπεζικών εξόδων αποτελούν επιστροφή δανείου που είχε συνάψει στις 17.12.2012 με την εταιρεία (κατατέθηκε στη ΔΟΥ με το υπόμνημα/4.12.2019 και επανακατατέθηκε με το υπόμνημα/20.12.2019, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 3**), το δε ποσό υπό (ε) ανωτέρω αποτελεί διάθεση σε αυτόν του δανεισθέντος κεφαλαίου με βάση την από 14.10.2013 σύμβαση δανείου με την εταιρεία (κατατέθηκε στη ΔΟΥ με το υπόμνημα/20.12.2019 αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 4**). Ισχυρίζεται επίσης, ότι η ΔΟΥ Χανίων όφειλε να λάβει υπόψη της όπως εξήγησε με το από 20.12.2019 υπόμνημά του ότι το 2011 απέκτησε μέσω της τράπεζας μερίδια στο αμοιβαίο κεφάλαιο (500.000 Ευρώ 18.7.2011 συνημμένο 7 του υπομνήματος 20.12.2019 και 300.000 Ευρώ 21.7.2011 συνημμένο 8 του αυτού υπομνήματος, αντίγραφα των οποίων επισυνάπτονται ως **ΣΧΕΤ. 5**). Η διαχείριση μεταφέρθηκε το 2012 στη (βεβαίωση 3 του από 20.12.2019 υπομνήματος αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 6**), επιβεβαιώθηκε ότι ο νέος λογαριασμός ανήκε στον ίδιο (Συνημμένο 9 του από 20.12.2019 υπομνήματός του, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 7**) και στις 19.12.2019 παραδόθηκε στην επενδυτικό κεφάλαιο ίσο με το ποσό δανείου σε

εκτέλεση της από 17.12.2019 σύμβασης δανείου (Συνημμένο 10 του υπομνήματός του, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται ως **ΣΧΕΤ. 8**). Το δάνειο αυτό επιστρέφεται το 2013 στο εξωτερικό και με τα εμβάσματα (α, β, γ, δ, στ) που προαναφέρθηκαν από το λογαριασμό του στη επιστρέφουν στο λογαριασμό του στην Ελλάδα (**ΣΧΕΤ. 9**). Η σειρά των ανωτέρω συναλλαγών αποτυπώνεται και στον πίνακα που προσκομίζει (**ΣΧΕΤ.9^Α**). Συνεπώς με βάση την ΠΟΛ 1175/2017 η πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό θεωρείται δικαιολογημένη, δεν αποτελεί προσαύξηση περιουσίας και η φορολογική αρχή θα είχε δικαίωμα να εξετάσει την υπαγωγή σε φόρο ή τη νόμιμη απαλλαγή των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις (δηλαδή την αγορά των προϊόντων το 2011 μέσω και τη συνέχιση τήρησης του επενδυτικό λογαριασμό το 2012 στην) εφόσον δεν είχε παραγραφεί η χρήση 2011 (οικονομικό 2012) και η χρήση 2012 (οικονομικό 2013), ή αν αυτά θεωρηθούν συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια των διατάξεων του άρθ.68 παρ.2 του ν.2238/1994. Με το ίδιο σκεπτικό η ανωτέρω πίστωση (ε) αποτελεί μεταφορά μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών σε εκτέλεση του δανείου που έλαβε από την εταιρεία, είναι επιτρεπτή σύμφωνα με τις προαναφερθείσες εγκυκλίους και δεν προέρχεται από δικά του εισοδήματα ώστε να ανατρέξει σε αυτά και στον αρχικό χρόνο απόκτησής τους η φορολογική αρχή.

Επειδή, ο προσφεύγων προς επίρρωση των ανωτέρων ισχυρισμών προσκομίζει: α) βεβαιώσεις συμμετοχής στα αμοιβαία κεφάλαια της με έδρα το, σύμφωνα με τις οποίες απέκτησε την 18/07/2011 μερίδια συνολικής αξίας 500.000,00 ευρώ και την 21/07/2011 μερίδια αξίας 300.000,00 ευρώ, β) την από 17/12/2012 σύμβαση δανείου μεταξύ του ιδίου και της εταιρείας, σύμφωνα με την οποία συμφωνείται ο δανεισμός ποσού 560.000,00 ευρώ με σκοπό την κάλυψη επιχειρηματικών αναγκών με τον προσφεύγοντα «δανειστή» και την ως άνω εταιρεία «οφειλέτη» και τον όρο ότι η πλήρης αποπληρωμή του δανείου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο έως την 31/12/2013, γ) βεβαίωση της, στην διαχείριση της οποίας μεταφέρθηκε το 2012 η διαχείριση των αμοιβαίων κεφαλαίων της, με ημερομηνία 19/12/2012, σύμφωνα με την οποία μεταβιβάζεται από τον προσφεύγοντα στην ποσό ύψους 557.445,00 ευρώ, δ) βεβαίωση της με ημερομηνία 21/06/2013, σύμφωνα με την οποία η ζητά την μεταφορά ποσού 300.000,00 ευρώ, το οποίο σύμφωνα με την κίνηση λογαριασμού της ίδιας τράπεζας καταλήγει στους λογαριασμούς του προσφεύγοντος με δύο εγγραφές στις 24/06/2013 ποσού 150.000,00 ευρώ και στις 25/06/2013 ποσού 150.000,00 ευρώ, και τα ποσά αυτά πιστώνονται από τον τηρούμενο λογαριασμό του προσφεύγοντος στην στον τηρούμενο λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα στην την 25/06/2013, ε) κίνηση λογαριασμού της τράπεζας στο από την οποία προκύπτει ότι μεταφέρθηκαν από τον τηρούμενο

λογαριασμό της στον τηρούμενο λογαριασμό του προσφεύγοντος την 11/06/2013 ποσό ύψους 90.000,00 ευρώ, την 13/06/2013 ποσό ύψους 90.070,00 ευρώ και την 30/12/2013 ποσό ύψους 80.070,00 ευρώ, στα οποία περιλαμβάνονται τραπεζικά έξοδα ποσού 70,00 ευρώ για την κάθε εγγραφή και τα οποία εμβάσθηκαν στον λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα στην αντίστοιχα το πρώτο στις 11/06/2013 με καθαρή αξία 89.930,00 ευρώ, το δεύτερο στις 13/06/2013 με καθαρή αξία 90.000,00 ευρώ και το τρίτο στις 31/12/2013 με καθαρή αξία 80.000,00 ευρώ.

Επειδή, από τα ανωτέρω προσκομισθέντα δικαιολογητικά προκύπτει η αλήθεια των ισχυρισμών του προσφεύγοντος περί κατοχής του το 2011 αμοιβαίων κεφαλαίων συνολικού ποσού 800.000,00 ευρώ, και από την πορεία του χρήματος φαίνεται ότι ο ισχυρισμός του περί δανεισμού κεφαλαίου για την εξυπηρέτηση επαγγελματικών αναγκών της και την επιστροφή αυτού στους ατομικούς του λογαριασμούς από την εν λόγω εταιρεία είναι αληθής ανεξαρτήτως της χαρτοσήμανσης της εν λόγω σύμβασης.

Επειδή, βάσει των όσων ρητά αναφέρονται στην Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ΠΟΛ 1175/2017, σε συνδυασμό με τα στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων με την υποβολή της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής για τις ανωτέρω πέντε προαναφερθείσες τραπεζικές πιστώσεις δεν υφίσταται θέμα πρωτογενών καταθέσεων και ως εκ τούτου δεν αποτελούν εισόδημα της υπό κρίση χρήσης και δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί προσαύξησης περιουσίας.

Κατόπιν των ανωτέρω οι εν λόγω πιστώσεις στην τράπεζα ήτοι α) στις 11/06/2013 ποσού 89.930,00 ευρώ, β) στις 13/06/2013 ποσού 90.000,00 ευρώ, γ) στις 25/06/2013 ποσού 150.000,00 ευρώ, δ) ομοίως στις 25/06/2013 ποσού 150.000,00 ευρώ και ε) στις 31/12/2013 ποσού 80.000,00 ευρώ και **συνολικού ποσού 559.930,00 ευρώ** πρέπει να αφαιρεθούν από το αρχικώς προσδιορισθέν, από τον έλεγχο, εισόδημα της προσφεύγουσας που χαρακτηρίστηκε προσαύξηση περιουσίας, τυχόν δε ύπαρξη φορολογικής υποχρέωσης στη χρήση 2011, χρόνος απόκτησης των αμοιβαίων κεφαλαίων συνολικού ποσού 800.000,00 ευρώ στο εξωτερικό, θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο άλλου ελέγχου, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 68 παρ.2 και άρθ. 84 παρ. 4 του Ν.2238/1994, περί παραγραφής.

Επειδή, για την πίστωση στην τράπεζα στις 18/10/2013 ποσού ύψους 190.000,00 ευρώ η οποία αφορά έμβασμα από το εξωτερικό, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αυτή αποτελεί μεταφορά μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών σε εκτέλεση του δανείου που έλαβε από την εταιρεία και προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού του προσκομίζει την από 14/10/2013 σύμβαση δανείου μεταξύ του ιδίου και της εν λόγω εταιρείας. Ωστόσο, δεν προσκομίζει κανένα άλλο δικαιολογητικό,

όπως παραστατικά τραπεζών από τα οποία να προκύπτει η πορεία του χρήματος και οι δικαιούχοι και ως εκ τούτου ο εν λόγω ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, βάσει των όσων αναλυτικά προαναφέρθηκαν, το ποσό του φορολογητέου εισοδήματος προσαύξησης περιουσίας της προσφεύγουσας για το οικονομικό έτος 2014, πρέπει να μειωθεί κατά το ποσό των 559.930,00 ευρώ και η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ./23-12-2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος να τροποποιηθεί ως εξής:

**Τροποποίηση της Υπ' αριθμ./2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού
Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, Οικονομικού Έτους 2014**

ΑΝΑΛΥΣΗ	Δήλωσης	Απόφασης ΔΕΔ	Διαφορά ΔΕΔ- Δήλωσης
α) Φορολογητέο Εισόδημα Υπόχρεου	90.448,12	90.448,12	-----
Φορολογητέο Εισόδημα από προσαύξηση	-----	190.000,00	-----
Σύνολο	90.448,12	280.448,12	190.000,00
Φόρος που αναλογεί	27.087,88	89.787,88	62.700,00
Φόρος που παρακρατήθηκε	10.990,50	10.990,50	-----
Διαφορά Φόρου	16.097,38	78.797,38	62.700,00
Προκαταβολή Φόρου	2.788,01	2.788,01	-----
Φόρος εκπροθέσμου	3.839,40	3.839,40	-----
Εισφορά αλληλεγγύης	10.409,59	18.009,59	7.600,00
Σύνολο	33.134,38	103.434,38	70.300,00
β) Φορολογητέο εισόδημα συζύγου	52.690,04	52.690,04	-----
Φόρος	14.627,71	14.627,71	-----
Φόρος παρακρατηθείς	-5.658,00	-5.658,00	-----
Υπόλοιπο	8.969,71	8.969,71	-----
Προκαταβολή φόρου	2.387,24	2.387,24	-----
Εισφορά αλληλεγγύης	2.549,30	2.549,30	-----
Τέλος επιτηδεύματος	1.150,00	1.150,00	-----
Σύνολο συζύγου	15.056,25	15.056,25	-----
Σύνολο Υπόχρεου	48.190,63	118.490,63	70.300,00

Πλέον πρόστιμο άρθ. 58 ΚΦΔ	----	31.350,00	31.350,00
Πλέον τόκοι αρθ.53 ΚΦΔ 78X0,73%=56,94%	-----	35.701,38	35.701,38
Σύνολο για καταβολή	48.190,63	185.542,01	137.351,38

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **μερική αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 28/01/2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ και την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπό αριθμ. /23-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Οικονομικού Έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων

Διαφορά φόρου	62.700,00 €
Πρόστιμο άρθ. 58 και τόκοι άρθ. 53 ΚΦΔ	67.051,38 €
Διαφορά στην εισφορά αλληλεγγύης	7.600,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	137.351,38 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Η/Ο Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.